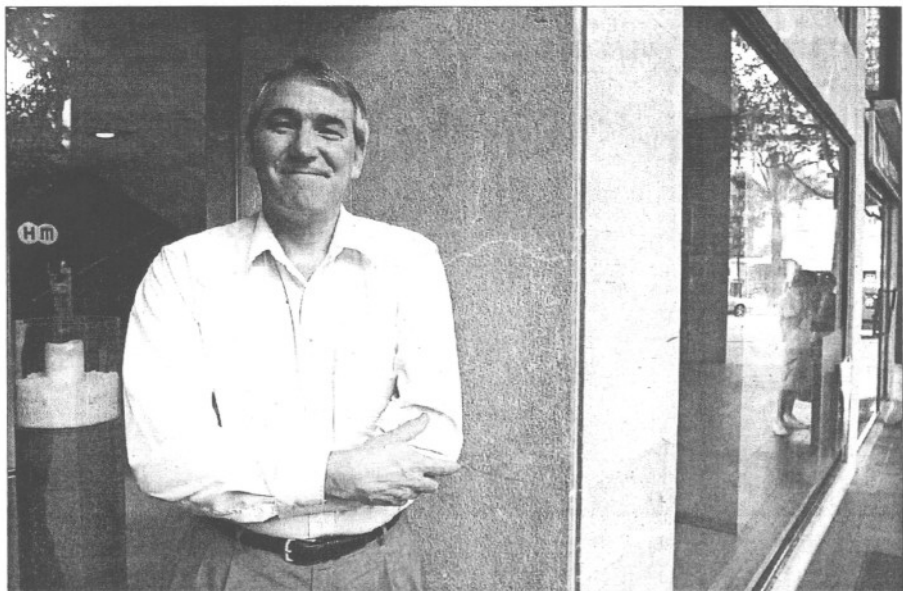

El diplomàtic John Law, a l'entrada de l'hotel Jaume III a Palma.

Fotos: MIQUEL ÀNGEL CANYELLES.

«El debat sobre immigració als EUA és similar al que hi ha aquí»

El diplomàtic John Law parla sobre moviments de població al CEDOC

JAUME SUAU. Palma

Afable i bon conversador, John Law està convidat als Cursos d'Estiu del Centre d'Estudis i Documentació Contemporània (CEDOC), on el diplomàtic nord-americà hi realitza dues conferències: «El beisbol com a factor integrador de la comunitat nord-americana» i «La diplomàcia pública als Estats Units».

—M'ha cridat l'atenció el títol de la seva primera conferència. A Espanya també s'afirma que el futbol ha estat un factor d'integració. Hi has trobat algunes similituds?

—Són fluxos migratoris molt diferents. També l'esport era molt diferent, el beisbol fou la primera lliga professional del món, a finals del segle XIX. Molt anterior al basket o al futbol americà. I sorgí en un moment on als Estats Units encara no teníem consciència nacional, la gent es preguntava «Què som?».

—Funcionava doncs el beisbol com un element de cohesió social?

—Sí, sobretot en la segona generació. El fill d'immigrant ja parla la llengua i a través dels esports s'integra en la societat. A més, al fill d'immigrant la població no el percep ja tant com una amenaça, com algú que ve per robar-li el treball. Al llarg del segle XX han vingut molts immigrants als EUA, i els esports serviren per crear una consciència de comunitat.

—Per intentar defugir així la creació de ghettos?

—Quan arribes a un país nou el

més fàcil és ajuntar-te amb la resta de gent del teu país. A mesura que els equips de beisbol representaven la ciutat, era més fàcil sobrepassar aquestes barreres i crear una consciència de ciutat que als EUA no començà a existir fins ja el segle XX.

—Existia abans una certa imatge dels Estats Units com un país creat per i pels immigrants. En quina mesura s'ha perdut aquesta idea dels EUA?

—No és la primera vegada que hi ha una gran onada d'immigració cap als Estats Units. La societat americana va canviant, l'han

anat canviant els diferents grups que han arribat. En el fons el debat és el mateix que a Europa: «Quin límit hem de posar a la immigració?»

—Pel que fa a la imatge dels EUA. Quina creus que és la imatge que tenim els espanyols dels Estats Units?

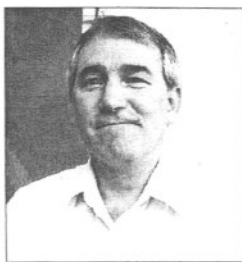
—En els últims anys s'ha estès la percepció que els EUA són el mateix que el govern dels EUA. I crec que és una percepció errònia, perquè als Estats Units hi ha molta gent que no vota Bush, i és injust assimilar tota la imatge del país a les polítiques portades a terme en els darrers anys.

—Com intenta canviar això la diplomàcia pública?

—Volem anar més enllà de la política d'un govern. Volem apropar els pobles. Per això portem a terme programes com el *Fulbright*, que donen beques per poder venir a estudiar als EUA. Entenem que si la gent ve a viure al nostre país, el podran entendre i explicar-lo millor un cop hagin tornat. És similar al programa Erasmus, que ha tingut un gran èxit a Europa.

—N'hi ha que diuen que és una peça fonamental de la construcció europea.

—Sense dubte ha contribuït en gran mesura a superar els estereotips que hi havia entre les poblacions dels països europeus. Aspiram a quelcom de similar, però a nivell mundial. La intenció és fer entendre la cultura nord-americana a la resta de societats, a la vegada que nosaltres aprenem també la seva.

» ENVERS LA DIPLOMÀCIA PÚBLICA.

La diplomàcia pública tracta d'una nova forma d'entendre la diplomàcia sorgida després de la Segona Guerra Mundial. L'objectiu és promocionar la política exterior i la imatge nacional del país entrant en contacte directament amb la població dels altres països.